

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥
 सपांडवयुगांतार्कः कुरुह नप्यभ्यतीतपत् ॥ प्रददाह कुरुह स र्वा नर्जुनः शस्त्रतेजसा ॥ ४६ ॥ युगं तिसर्वभूतानि धूमकेतुरिवोत्थितः ॥ तेन बाणसहस्रौघैर्गर्जाश्वरथ
 योधिनः ॥ ४७ ॥ ताड्यमानाः क्षितिं जग्मुर्मूर्त्तिकेशाः शरार्दिताः ॥ केचिदार्त्तस्वनंचक्रुर्विनेशुरपरेपुनः ॥ ४८ ॥ पार्थबाणहताः केचिन्निपेतुर्विगतासवः ॥ तेषां
 मृत्युतितान्कांश्चित्पतितांश्च पराङ्मुखान् ॥ ४९ ॥ न जघानार्जुनो योधान्यो धव्रतमनुस्मरन् ॥ ते विकीर्णरथाश्चित्राः प्रायशश्च पराङ्मुखः ॥ ५० ॥ कुरवः कर्ण
 कर्णेति होति च विचुक्रुशुः ॥ तमाधिरथिराक्रंदं विज्ञाय शरणैषिणां ॥ ५१ ॥ मा भैष्टेति प्रतिश्रुत्य यथावभिमुखोर्जुनं ॥ सभारत रथश्रेष्ठः सर्वभारतहर्षणः ॥
 ॥ ५२ ॥ प्रादुश्चक्रे तदाग्नेयमस्त्रमस्त्रविदां वरः ॥ तस्य दीप्तशरौ घस्य दीप्तचापधरस्य च ॥ ५३ ॥ शरौ घानशरजालेन विदुधा वधनं जयः ॥ तथैवाधिरथिस्तस्य
 बाणान् ज्वलिततेजसः ॥ ५४ ॥ अस्त्रमस्त्रेण संवार्य प्राणदद्विस्तृजन् शरान् ॥ धृष्टद्युम्नश्च भीमश्च सात्यकिश्च महारथः ॥ ५५ ॥ विव्यधुः कर्णमासाद्य त्रिभिस्त्रिभि
 रजिह्वगैः ॥ अर्जुनाखं तुराधेयः संवार्य शरवृष्टिभिः ॥ ५६ ॥ तेषां त्रयाणां चापानि चिच्छेद विशिखैस्त्रिभिः ॥ तेनिरुक्ता युधाः शूरानिर्विषाभुजगा इव ॥ ५७ ॥
 रथशक्तीः समुत्क्षिप्य भृशं सिंहा इवानदन् ॥ ताभुजाग्रैर्महावेगानि स्तृष्टाभुजगोपमाः ॥ ५८ ॥ दीप्यमाना महाशक्त्यो जग्मुराधिरथिप्रति ॥ तानि कृत्य शरव्रा
 तैस्त्रिभिस्त्रिभि रजिह्वगैः ॥ ५९ ॥ ननाद बलवा न्कर्णः पार्थाय विस्तृजन् शरान् ॥ अर्जुनश्चापिराधेयं विध्वासतभिराशुगैः ॥ ६० ॥ कर्णादिव रजं वाणैर्जघान नि
 शितैः शरैः ॥ ततः शत्रुं जयं हत्वा पार्थः षड्विरजिह्वगैः ॥ ६१ ॥ जहार सद्यो भहेन विपाटस्य शिरो रथात् ॥ पश्यतां धातं राराष्ट्राणामेकै नैवकिरीटिना ॥ ६२ ॥ प्रमु
 खे स तपुत्रस्य सोदर्यानि हतास्त्रयः ॥ ततो भीमः समुत्पत्य स्वरथाद्वेन तेयवत् ॥ ६३ ॥ वरासिना कर्णपक्षान् जघान दशपंच च ॥ पुनस्तुरथमास्थाय धनुरादाय चा
 परं ॥ ६४ ॥ विव्याध दशभिः कर्णं सूतमश्वान् च अपंचभिः ॥ धृष्टद्युम्नोप्यसि वरं चर्मचादाय भास्वरं ॥ ६५ ॥ जघान चंद्रवर्मणं बृहत्क्षत्रं च नैषधं ॥ ततः स्वरथ
 मास्थाय पांचाल्योन्यच्च कर्मुकं ॥ ६६ ॥ आदाय कर्णं विव्याध त्रिसप्तत्यान दन् रणे ॥ शैने योप्यन्यदादाय धनुरिंदुसमद्युतिः ॥ ६७ ॥ सूतपुत्रं चतुः षष्ट्या वि
 ध्वासिंह इवानदत् ॥ भह्माभ्यां साधुमुक्ताभ्यां छित्वा कर्णस्य कर्मुकं ॥ ६८ ॥ पुनः कर्णं त्रिभिर्बाणैर्वाङ्कूरसिचापयत् ॥ ततोदुर्योधनो द्रागो राजा चैव जय
 द्रयः ॥ ६९ ॥ निमज्जमानं राधेयमुज्जङ्घुः सात्यकर्णवात् ॥ पत्यश्चरथमातंगस्त्वदीयाः शतशोपरे ॥ ७० ॥